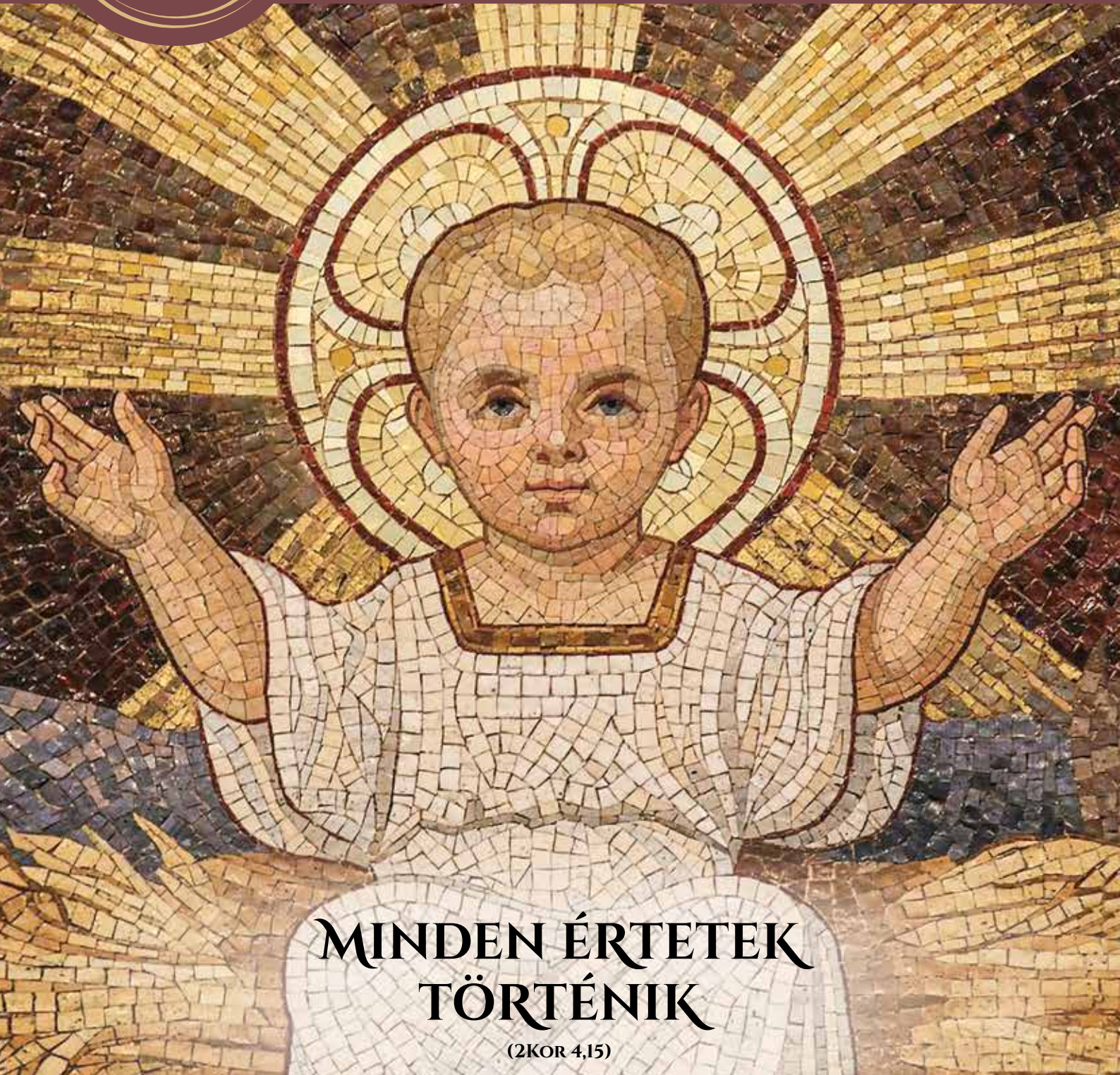

TANÚSÁG

A nagymarosi Szent Márton Plébánia lapja

MINDEN ÉRTETEK TÖRTÉNIK

(2KOR 4,15)

„Az időt jól használjátok fel!”	1	Idősek hete Nagymaroson	10	Szentek, a cserkészcsapatunk	
„Minden értetek történik”	2	Élő Kövek, avagy Ima-Katekézis újra	11	közbenjárói	15
2025 – Szentév	5	Tanúságtétel – Élő kövek	11	Könyvespolc	16
A Szent Mihály-barlangkolostor	6	Ministráns és akolitus zárándoklat	12	Egyháztanácsi beszámoló	17
A bérmlásról	8	A nehéz út kincsei	13	Teremtésvédelem	18
Bérmálkozóink tanúsága	9	Gyerekeknek	14	Krónika	19

BEVEZETŐ

„Mert minden értetek történik, hogy minél bővebben áradjon a kegyelem, s így hálát is mind többen adjanak az Isten dicsőségére.” (2Kor 4,15)

Írja szent Pál a korinthusiaknak írt levélben. Olyan gondolat ez, ami mellett érdemes megállni és elgondolkodni. Minden értünk történik? De hát mi minden? Értünk?

Babits Mihály írja a versében: *„A csillagok örök forgása néked forog és hozzád szól, rád tartozik, érted van minden dolog... kedvéért alkotott mennyet és földet és tengereket...”*

„Ennyire nagy dolog embernek lenni?” – kérdezi püspök atya az írásában, s folytatja: „Az Ember-Jézus Krisztusban érthetjük meg emberi létünk méltóságát, személyes megszólítottágát”. Karácsony misztériumában tudunk legközelebb menni emberi méltóságunk leglényegéhez, mely az isten-képűségünkben rejlik.

Minden évben megünnepeljük az Isten emberré születését. Láthatjuk a kisded Jézust a jászolban. Hálát zenghetünk Teremtőnknek, hogy az emberré válás áldozatát meghozta értünk. Majd aztán a keresztben ezt az emberi testét is odaadta áldozatul bűneinkért. Két áldozat. Két átlényegülés. Lélekből test, testből megdicsőült test. Ezt éli át Isten mindannyiunkban. Születésünkkel lelket kaptunk Istentől, de úgy is tekinthetjük, hogy bennünk Isten Lelkének egy porcikája kapott egy testet. Bennünk is meg akart születni. *„Megteremtette Isten az embert a maga képmására.” (Ter 1, 27)*

Amikor a karácsony ünnepe által az Istengyermek születését szemléljük, megsejthetjük magunkban az Ő jelenlétét. Felismerhetjük ezt az isteni Lelket a szeretet által. Mennyire vágyunk a szeretetre, – hogy szeretve legyünk és hogy szerethessünk. Az Isten iránti vágy az, ami összeköt minket vele. Ez a szeretetvágy az Isten helye bennünk, melyet csak Ő tud tökéletesen betölteni.

az Isten szeretete pedig mindig a körülöttünk élők felé küld. Ennek a szeretetvágnak a felélesztésére buzdít minket Tibor atya is az írásában; *„hogy mindennap egy kicsit többre vágyódjunk, egy mosollyal, egy kézfogással, egy parányi szeretet gesztussal többre!”* S ő bennünk így folyamatosan munkálkodik, hogy átlényegítsen az élet adta kereszttek által magához hasonlatossá. Ez mind értünk történik. Hogy minél bővebben áradjon ránk a kegyelem.

Hálát zengünk, és azt tapasztalhatjuk, hogy ez a hálaengedés is értünk van. Azzal, hogy megkeressük nap mint nap Isten szeretettel gyengéd munkálkodását az életünkön, hálás szívűekké formálódunk, megláthatjuk életünk napos oldalát. Elmozdulunk a borúinktól egy kicsit a derűnk felé.

Induljunk el a rorálás hajnalokba, a kereszthordozós és kegyelemteli életre. Hordozzuk a remény csillagát magunkban. A fénylő csillagot, a kisded-Istent, mint a Szűzanya. Hozzá hasonlóan advent csendjében beszélgethetünk a bennünk élő Szeretet-Istenhez, hogy egyre inkább növekedjen.

*Szívből kívánok áldott karácsonyi ünneplést minden kedves olvasónknak!
A szerkesztőség nevében: Zoller Andrea*

„AZ IDŐT JÓL HASZNÁLJÁTOK FEL!”

(Kol 4,5)

Kosztolányi Dezső írja az egyházi évről csodálatos bölcsességgel:

„Ti nem is sejtitek, milyen széppé és változatossá tettétek az életet, amely magában fárasztó és unalmas. November elsején, amikor kezdődik az őszi vörös hervadás, kiviszitek az embereket a temetőbe, és meggyújtjátok a kegyelet gyertyáit és mécs lángjait és figyelmeztetitek a világot az elmúlásra...mikor megjön a december, hajnali misét tartotok. A nappalok egyre rövidebbek lesznek, a sötétség egyre hosszabb. És ti azt mondjátok: nem kell félni. Majd jön valaki, aki elűzi a sötétséget, és sose látott fényt gyűjt a világnak. Az adventi emberek remélnek, és várják a fényt. A várakozásban kicsordul az ajándékozási kedv. Titokban vásároljátok szeretteiteknek az emléktárgyakat, hogy szeretettel ünnepeljétek együtt a fény születését. És a sötétség mélypontján, december 24-én, amelyet „szentestének” neveztek, megrendezitek Jézus születésének mámorában azt a hallatlan és páratlan karácsonyi tűzijátékot, amelynek sziporkái New York-tól Tokióig látszanak. Akkora az öröm, hogy a világ táncra perdül. De pár hét múlva ismét üstökön ragadjátok az embert, és azt mondjátok neki: Elég volt! Hamut hintetek a kijózanult fejekre és azt mondjátok: Emlékezzél ember, hogy porból vagy és porrá leszel! És igyekeztek meggyőzni a világot, hogy mindenkinek szenvednie kell. A Kálváriára járatjátok az embereket, és a szenvedés szépségeit magyarázzátok nekik... És megjön a nagyhét. Elnémítjátok a harangokat. Felállítjátok a nagy Halott sírját. És döbbenve áll a világ a nagy ravatalnál. De nagyszombaton felzúgatjátok a Rómából visszatért harangokat. Aranyos karingbe öltöztök, és megindul az öröm mámorában ujjongó körmenet. – Alleluja! Föltámadt Krisztus e napon. A körmenet szegélyén sorfalat állnak a fák, zöld rügyekkel figyelnek rátok. – Igen! Igen! – mondogatják. Valóban itt van a feltámadás, a tavasz.”

ÉBREDJ EMBER MÉLY ÁLMODBÓL!

Advent, rorate misék, csipős hajnalok. Hetente egy-egy több gyertya ég a koszorún. A külsőségek a fényről, a közeledő világosságról, a szeretetről vallanak. És

Kép forrása: Pinterest

a szívünk? Valóban akarunk növekedni? Kilépni a megszokott, megkopott jóból? Akarunk friss levegőt engedni életünkbe, a Szentlélek fuvallatát, örömet? Sík Sándor így imádkozik egyik versében: „Ne engedj megállni az ostoba van-nál, s nem vágyani többre kis mái magamnál?” Ebben az adventben kérjük az Urat, ajándékozzon meg minket szent nyugtalansággal, segítsen, hogy mindennap egy kicsit többre vágyódjunk, egy mosollyal, egy kézfogással, egy parányi

szerelem gesztussal többre! S ha ez a várakozás mindannyiunk szívét kitérít, karácsonyra lesz hely a megszülető Kisded számára. Az advent bűnbánati idő: a leborulás, a bűnbeismerés és a megújulás ideje. Így válik az öröm idejévé. Kegyelem lesz a családjainkban, ha több időt szentelünk a közös imára, gyertyagyújtásra, házaspári beszélgetésre. Ez az idő alkalmas lehet egy elmulasztott levél megírására, egy megszakadt kapcsolat újralesztésére, egy bántó szó megbocsátására is. Szép készülődést!

A MEGTESTESÜLÉS ÁLDOZATA

Jézus istállóban születik, nem palotában. Nem fővárosban akar világra jönni, hanem vidéken. A bennünk lévő „jelentéktelenben” születik meg. „Mi csak istálló vagyunk, amelyben Isten születik.” írja C. Jung. Bensőnk olyan piszkos, mint egy istálló. Nem tudunk semmit felmutatni Istennek.

Jézus megkeresztelkedésekor a Jordán vize csordultig van azoknak az embereknek a bűnével, akiket ott János megkeresztelt. Az emberek bűneinek közepén állva, megnyílik a menny, és Isten megszólal: Te vagy az én szeretett fiam”. Akkor élhetjük ezt át, ha Jézushoz hasonlóan hajlandók vagyunk alámerülni, megállni saját vétkeinkben. Jézus kereszthalálával alászáll a halál országába. Alá száll a poklokra, a megváltás művét kiterjeszti mindenkire. Ha Krisztussal fel akarunk emelkedni az Atyához, először le kell szállnunk vele a földre, az e világba, a saját emberi valónkba. Az őskeresztény himnusz, amelyet Szent Pál a filippieknek idéz így szól: „Ő az Istennel való önállóságát nem tartotta olyan dolognak, amelyhez feltétlenül ragaszkodjék. Kiüresítette önmagát, szolgálai alakot öltött, és

hasonló lett az emberekhez. Megalázta magát és engedelmes lett mindhalálig, ezért Isten felmagasztalta. (Fil 2,5) A megváltás lényege az emberi létbe való alászállásban és az egek fölé emelkedésben látjuk. Krisztus önküresítése minden Krisztusi cselekedet mintája. Pál apostol ilyen magatartásra buzdít bennünket: „Ugyanazt a lelkiületet ápoljátok magatokban, amely Krisztus Jézusban volt.” És Ő szegénnyé lett. Kiszolgáltatóttá – így tanít bennünket, hogy magára vette sorsunkat.

Csáki Tibor atya

Adj nekünk Uram, látó szemet, szerető szívet és mély lélegzetet. Amikor látó szemet kérünk Tőled, ezért könyörgünk: add nekünk, hogy mint Te, úgy lássuk a világot, az embereket és történelmünket; és a magunk élete történetét. Add,

hogy napról napra, óráról órára olyanok legyünk, amilyenek elgondoltál. Tégy bennünket lassan-lassan azzá, amire teremtettél. Tégy készséggé szavad iránt, mely megvilágosít és átformál minden életet. Adj nekünk szerető szívet, hogy igazán szeressünk, megfélekedezve önmagunkról. Kell, hogy a Te szíved ültesd belénk a miénk helyébe, melynek verése olyan kihagyó, amikor másokról van szó. Uram, Te szeress általunk! Uram, adj Lelket nekünk, hogy ne fulladjunk ki az úton. Hogy segítsük egymást előre a holnap felé, hátra nem tekintve, nem méricskélve, mibe kerül. Lélegzetet mindazzal szembe nézni, amit vársz tőlünk. Lélegzetet mindig remélni, mintha ma reggel kezdenénk az életet. Remélni a nehézségekben is, mert Te jelen vagy, és nem hagysz el soha, ezt megígérted. Amen

Suenens bíboros

Babits Mihály

Karácsonyi ének

Mért fekszel jászolban, ég királya?
Visszasírsz az éhes barikára.
Zenghetnél, lenghetnél angyalok közt:
mégis itt rídogálsz, állatok közt.

Bölcs bocik szájának langy fuvalma
jobb tán mint csillag-úr szele volna?
Jobb talán a puha széna-alom,
mint a magas égi birodalom?

Istálló párája, jobb az neked,
mint gazdag nárdusok és kenetek?
Lábadhoz tömjén hullt és arany hullt:
kezed csak bús anyád melléért nyult...

Becsésnek láttad te e földi test
koldusruháját, hogy fölvetted ezt?
s nem vélted rossznak a zord életet?
te, kiről zengjük hogy „megszületett”!

Szeress hát minket is, koldusokat!
Lelkünkben gyujts pici gyertyát sokat.
Csengess éjünkön át, s csillantsd elénk
törékeny játékunkat, a reményt.

„Minden értetek történik”

Ennyire nagy dolog embernek lenni?

„Hulló könnye záporán át alig látja Jézuskáját”. József Attila gyönyörű verssora elém varázsolja a világtörténelem csoda-pillanatát, amikor Mária túlradó szeretet-hálával nézi újszülött kisfiát. Azt a gyermeket, aki „az Isten hatalmas Fiának bizonyult”. Jézus Krisztus személyében találkozik a Teremtő és a teremtmény. Az Ember-Jézus Krisztusban. Ő a teremtés kezdete és célja. Alfa és Omega. Az ő személyében érthetjük meg emberi létünk méltóságát, személyes megszólítottágát.

Református lelkész-barátommal beszélgettem a napokban egy kis kávézóban. Egymás szavába vágva – „üzemi hőmérsékleten” – visszük egyre tovább a gondolat fonálát a csillagok mérhetetlen-felfoghatatlan titkától a kisgyermek megszületésének ugyancsak felfoghatatlan csodájáig. Egyébként ez a lelkész-házaspár a közelmúltban kapta ajándékba a tizedik gyermekét.

Amikor Szent Pál azt írja, hogy „minden általa és érte teremtetett” (Kol 1,16), azt a hitünket fogalmazza meg, hogy a Teremtő Isten „az idő kezdete előtt” – öröktől fogva úgy határozott, hogy létet ajándékozik. Keressük a szavakat, hiszen nincs tapasztalatunk arról, hogy „mi volt előtte”, amikor még nem volt idő. Minden szentmisében elmondjuk-megvalljuk a Nicea-konstantinápolyi Hitvallásunkban ezt a hitünket, hogy Jézus Krisztusban Isten a képmását fejezi ki, tárja fel. Jézus Krisztusban, aki a teremtményi létezésben „emberré lett”. Amikor kimondjuk ezt a szót, hogy EMBER, akkor ebbe belegondoljuk az egész teremtetett világot.

Visszatérnék a csillagos ég varázslatos élményéhez. Gyerekkoromtól kezdve mindig elbűvölt ez a látvány. Szomorúan hallom, hogy a városi gyerekek, de talán már vidéken is egyre többen, észre sem veszik ezt a csodát. A mesterséges fények káprázatában a „fényszennyezés” (milyen ellentmondásos kifejezés!) elvakít, vagy a mobiltelefon bűvöletében kimarad az életükből ez az élmény. Nyilván az iskolában tanulnak majd a Naprendszeréről, de a személyes élményt semmi nem pótolja. Ugyanígy vagyok a fejlődés, a kibontakozás csodájával is. A mai gyerekek nem látják már a kiscsibe születését a tojásból, de az elvetett magnak a titkát sem, amikor a szemünk láttára naponta fejlődik egy paradicsom- vagy paprikapalánta a kertben.

Ahhoz, hogy értsük az életünket, egyáltalán az emberi sorsot, szükségünk lenne egy nagy-nagy lelkigyakorlatra, ahol lenne időnk a csodálkozására. Egyben látni a teremtetett világot. Az evolúció nem elmélet csupán, hanem csodálni való titok. A teremtetett világnak célja van. Ez a cél pedig az ember! Az az ember, akit Isten a saját képmásaként

teremtett, hogy szeretetébe fogadja, és általa valósítsa meg egy végleges, csodálatos örök életet.

Minél öregebb vagyok, annál inkább meg tudok állni, elgondolkodni, csodálkozni és hálát adni nagy szent örömmel. Elnézem a napfelkeltét a visegrádi vár fölött, az őszi színekben pompázó erdőt, a reggeliző asztalomon a kenyeret, szalonnát, paradicsomot-paprikát. Mennyi csodás ajándék! Hányszor gondolhattam végig, hogy a világegyetemnek ezen a kis pontján, a Földünkön, minden ide van készítve: légtér, napfény, növény- és állatvilág, amely táplálékot ad, a csodás fizikai-kémiai törvények, amelyet csak alkalmaznunk kell. Lassan-lassan döbbenünk rá, hogy mindez értünk, a teremtés koronájáért, az emberért.

Az emberért, akinek halhatatlan személyi méltóságát Jézus Krisztusban tette teljessé, aki maga is emberré lett, Mária fiaként. Ezzel a hittel olvassuk, hallgatjuk a szentírási mondatokat, és kibontakozik előttünk egy olyan távlat, amelyben átélhetjük, hogy Jézus Krisztusban, a Szentlélek által MINDENRE képesek vagyunk. Örök életre születünk általa.

Assisi Szent Ferenc nyomán a betlehemi képtől átugrunk a golgotai jelenethez. Mária mindannyiunk nevében siratja Fiát. „Így szeretett az Isten!” (Ján 3,16) Igazából itt értjük meg, hogy „minden értünk történt” (2Kor 4,15). Értünk vállalta a szörnyű kínhalált, hogy „nekünk életünk legyen és bőségben legyen.” (Jn 10,10) Szent Pál apostol soraival zárnam: ... „a világ, az élet, a halál, a jelenvalók, az eljövendők: minden a tiétek. Ti azonban Krisztuséi vagytok, Krisztus pedig az Istené.” (1Kor 4,22–23)

Imogen Stuart szobra

Beer Miklós
nyugalmozott püspök atya

Babits Mihály

ZSOLTÁR FÉRFIHANGRA

Consolatio mystica

Tudod hogy érted történnek mindenek – mit busulsz?
A csillagok örök forgása néked forog
és hozzád szól, rád tartozik, érted van minden dolog
a te bűnös lelkedért.

Ó hidd el nékem, benned a Cél és nálad a Kulcs.
Madárka tolla se hull ki - ég se zeng - föld se remeg,
hogy az Isten rád ne gondolna. Az Istent sem értheti meg,
aki téged meg nem ért.

Mert kedvedért alkotott mennyet és földet és tengereket,
hogy benned teljesejdenek; - s korok történetét
szerezte meséskönyvedül - s napba mártotta ecsetét,
hogy kifesse lelkedet.

Kinek színezte a hajnalt, az alkonyt, az emberek arcát?
Mind teneked!
És kinek kevert sorsokat és örömet és bánatot,
hogy gazdag legyen a lelked? És kinek adott
annyi bús szerelmeket,
szerelmek bűnét és gyászát? s hogy bűn és gyász egysúlyu legyen,
eleve elosztott számodra szépen derűt és borút,
sorsot és véletlent, világ nyomorát, ínséget, háborút,
mindent a lelkedre mért

öltöny gyanánt: – úgy van! eónok zúgtak, tengerek száradtak,
hogy a lelked: legyen
császárok vétkeztek, seregek törtek, hogy megkapd azt a bút,
amit meg kellett kapnod, és világok vihara fútt
a te bűnös lelkedért!

Mert ne gondold hogy annyi vagy, amennyi látszol magadnak,
mert mint látásodból kinőtt szemed és homlokod, úgy nagyobb
részed énedből, s nem ismered föl sorsod és csillagod
tükörében magadat,

és nem sejtéd hogy véletleneid belőled fakadnak,
és nem tudod hogy messze Napokban tennen erőd
ráng és a planéták félrehajlítják pályád előtt
az adamant rudakat.

2025 – SZENTÉV

A „REMÉNY ZARÁNDOKAI”

A katolikus hagyományban a jubileumi szentév rendkívül fontos vallási esemény, a szentév „a kegyelem különleges ideje”. Azzal a szándékkal alapították meg a szentév intézményét, hogy megszilárdítsa a hitet, elősegítse a szolidaritás cselekedeteit és a testvéri szeretetközösséget az egyházban és a társadalomban. A szentévek célja, hogy a híveket a Krisztusba vetett hit őszintébb és következetesebb megvalósására hívja, és segítse az életszentség előmozdítását.

A szentévek eredete az Ószövetségig vezethető vissza. Mózes törvénye különleges évet írt elő a zsidó nép számára. „*Szenteljétek meg az ötvenedik esztendő, és hirdesetek felszabadulást az ország minden lakosának. Legyen az nektek örömmünep*”. A földet pihentették, elzálogosított földbirtokok és házak minden ellenszolgáltatás nélkül visszamentek az eredeti birtokos vagy örököseinek tulajdonába, a rabszolgákat szabadon bocsátották, az adósságokat elengedték. E törvények Isten abszolút tulajdonjogának elismerését célozták.

A katolikus egyház átvette a jubileumi év fogalmát, s időnként külön jubileumi évet hirdet, mint különleges kegyelmi és bűnbánati időt, amikor a hívek bizonyos feltételek mellett teljes búcsút nyerhetnek. A gyóntatók ilyenkor egyes fönntartott bűnök, egyházi büntetések, fogadalmak stb. alól fölmenthetnek. Az első jubileumi évet VIII. Bonifác 1300-ban úgy rendelte el, hogy csak százévenként ismétlődjék. VI. Kelemen 1343-ban már 50 évenként parancsolta megismételni. VI. Orbán 1389-ben 33 évenként, végül II. Pál 1470-ben 25 évenként ismételteti, ami később is szokásban maradt.

„*Spes non confundit*” - A remény nem csal meg - Ferenc pápa 25 pontból álló bullája, amely kéréseket, javaslatokat, felhívásokat tartalmaz a börtönökben fogva tartottak, betegek, idősek, szegények, fiatalok érdekében, amelyeket a szentév hoz majd. A rendes jubileumot meghirdető bullájában arra hív minden keresztényt, hogy a remény zarándokai legyünk, hogy elkezdjünk mélyebben Jézussal élni - a búcsú elnyerése által is, - és mélyebb kapcsolatba kerüljünk az e világon „küzdő” és a másvilágon „szenvedő”, illetve „megdicsőült” egyházzal. A búcsú az irgalmasság és a bűnbánat cselekedeteihez is kapcsolódik, amelyekkel az ember tanúságot tesz a megtéréséről.

A búcsú eredeti neve „elengedés” (latinul: indulgentia). Ez azt fejezte ki, hogy Isten az Egyház által elengedi

az ideigtartó büntetést. A magyar „búcsú” kifejezés arra utal, hogy az ember búcsút vesz a rá váró büntetéstől, Jézusnak az Egyház révén közvetített kegyelme által.

A teljes búcsú pedig azt jelenti, hogy a bűnbánat, illetve a gyónás visszavezet a kegyelem állapotába, az isteni életbe. De a bűn „nyomai”, a kialakult rossz szokások megmaradnak bennünk (lelkünkben, pszichénkben, reflexeinkben); ezért van szükségünk megtisztulásra, vezeklésre, illetve ezért jutnak emberek az ideigtartó büntetésre, a „tisztítótűzbe”. A teljes búcsú az „ideigtartó” büntetéstől, – vagyis, ha most meghalnánk, a tisztítótűztől – szabadít meg minket, illetve a tisztítótűzben szenvedőket a mennybe juttatja. A teljes búcsút így felajánlhatjuk önmagunkért vagy a tisztítótűzben szenvedő lelkekért. A tisztítótűzben szenvedő lelkek magukon már nem tudnak segíteni, de a kegyelem állapotában vannak. A felajánlott búcsú által megnyilvánulhat irántuk is az Egyház szeretete.

A teljes búcsú elnyerésének feltételei alapvetően a búcsú elnyerésének vágya, a szentáldozás és a szentgyónás, a szív megtérése, tehát, hogy Isten első helyre kerüljön életünkben, s mentesek legyünk még a bocsánatos bűnökhöz (bármilyen hibához) való szándékos ragaszkodástól is, valamint imádkozzunk a „pápa szándékára”, hogy ezzel is megéljük az Egyházzal való egységünket (egy Híszkegyet, egy Miatyánkot és egy Üdvözlégyet).

A szentévhez kapcsolódó jubileumi búcsú, – különleges kegyelem – többféle módon elnyerhető. Szent zarándoklatok során, a szent helyek felkeresése során, az irgalmasság és a bűnbánat cselekedetei során.

Ahogy Szent II. János Pál pápa a 2000. év jubileumának előkészítésénél írta, a szent év „*a bűnbocsánat és a bűnökért járó büntetés elengedésének az éve, a perlekedők közötti kiengesztelődés, a sokféle megtérés, a gyónás és a vezeklés éve*”. Ezért a jubileumi év a szolidaritás, a remény, az igazságosság és az Isten szolgálatára való elköteleződés éve, örömben és békében a testvérekkel. „*A szent év Krisztus éve, aki az élet és a kegyelem hordozója az emberiség számára.*”

Zoller Andrea

Forrás: www.vaticannews.va/hu, www.romkat.ro, www.nagymarosiplebania.hu

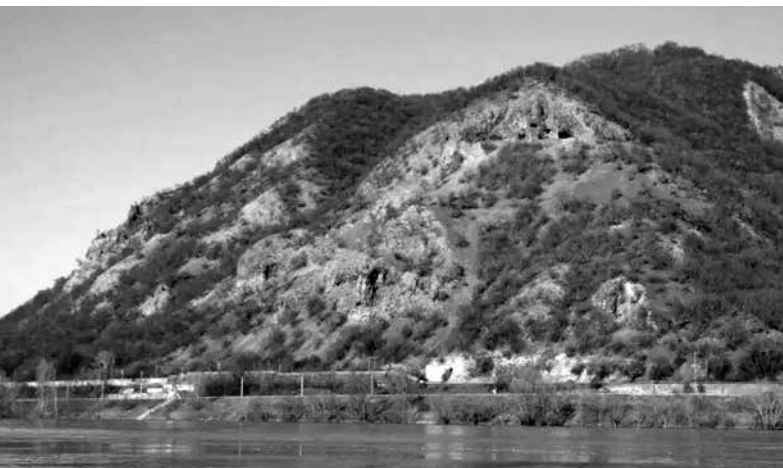
A reménység imája

Uram! Vezess engem a halálból az életre, a hazugságból az igazságra! Vezess engem a kétségbeesésből a reménységre, a félelemből a bizalomra! Vezess engem a gyűlöletből a szeretetre, a háborúból a békébe! Engedd, hogy béke töltse be a szíveinket, a mi világunkat és az egész világmindenséget! Béke, béke, béke! (Kalkuttai szent Teréz anya)

HATALMAS ANGYAL A SZIKLÁK FELETT

A Szent Mihály-barlangkolostor története

Úgy látszik, Szent Mihály arkangyal nagyon kedveli a festői tájakat, mert szerte a világban több, lenyűgözően szép helyen épült templom hirdeti az ő nagyságát. Sőt a legnevezetesebbek alkotják a *Szent Mihály kardja* nevű földrajzi jelenséget, amelyben Írországtól a Szentföldre a hét legszebb kegyhely alkot egy egyenes vonalat. Ilyeneket találunk ebben a sorban, mint az ír Skellig Michael, a francia Mont Saint-Michel, az olasz Monte Gargano vagy az izraeli Kármel-hegyi monostor.

Mindezek mellett, még ha a nagyvilág nem is ismeri, legalább annyira magával ragadó szépségű a dömösi sziklák barlangegyüttese a Szent Mihály-hegy déli oldalában. A Dunakanyar számos pontjáról, a Pilis hegyeiből vagy a dömösi prépostság nem kevésbé festői helyszínéről tekintünk körbe, nem nehéz észrevenni a sötét tatóngó kisebb-nagyobb barlangnyílásokat a meredek sziklaormok között. A turistatérképek és a népnyelv remetebárányoként tartja számon a helyet.

A hegy oldalában létesített mesterséges terasz mentén két szinten elhelyezkedve, tíz különböző méretű sziklába faragott üreget figyelhetünk meg. A nyílások mentén és környékén falmaradványok fűvel benőtt nyomait is kivehetjük. Valószínűleg a természet már felkínált néhány üreget az ember számára, amiket ő tovább munkált és felalazott építményekkel egészített ki.

A régészeti kutatás bronzkorból, római- és az Árpád-kor különböző századaiból való cserepeket hozott a felszínre. A mai kiképzettségükben látható üregek és a hozzájuk tartozó falak egyértelműen középkorinak bizonyultak. Az üregek kivájása a XI. századtól történhetett, az épületkiegészítések, vagy azok átépítése, bővítése a XIV-XV. századra keltezhető.

És hogy mi lehetett a hely funkciója? Egyöntetű vé-

lemények szerint remeték, illetve szerzetesek lakhelye volt. Az üregek és a falazatok kiképzése arra utal, hogy a létesítmény barlangkolostorként funkcionált. Ezt különösen a legnagyobb helyiség kialakítása mutatja, mivel az egyértelműen templomnak mondható. A hosszan benyúló középső rész a főhajó képzetét kelti, melyből két oldalt egy-egy kisebb mellékhajó nyílik. A főhajó és a mellékhajók falán szentségtartó fülkének tűnő bemélyedések láthatók.

A kolostorról középkori írott forrással is rendelkezünk. 1420-ban Balázs János pécsi bencés fráter a két zebegényi Szent Mihály egyház jövedelméért folyamodott. Ebből kiderült, hogy az országban ez időben két Zebegény létezett, és mindkettőben Szent Mihálynak szentelt egyház állott. Az egyik a pécsi egyházmegye-ben, a másik a váciban volt található, és ez utóbbi nem más, mint a Zebegény községhez közel eső barlangko-

lostor. Védőszentjének nevét a felette magasodó Szent Mihály-hegy őrizte meg. A két földrajzilag távol eső egyház tehát azonos nevű településhez és védőszenthez kötődik egyszerre.

A Baranya-megyei Zebegény (ma Szébeny) szerzetesei megtelepedtek a Dunakanyarban, és minden bizonyosan magukkal hozták a Zebegény nevet is. Maga a középkori Almás község (Zebegény régi neve) az Árpád-kor végén néptelenedett el, nem szerepel sem a magyar forrásokban, sem a török adólistákon. A XVII. század végétől az elpusztult barlangkolostort Zebegény-hegyi apátság néven említik, s a név a XVIII. század táján a német telepesek által újjáépített településre szállt.

Vannak még hasonló jellegű, megszentelt helyek hazánkban. A tihanyi apátságtól nem messze található, több helyiségből álló barlangegyüttes földrajzi elhelyezkedése nagyon hasonló a dömösi monostoréhoz; vízparton, me-

redék hegyoldalban, páratlan panorámával. Itt is mesterséges kialakítású barlangokat egészítettek ki épített kőfalakkal. Minden valószínűség szerint korábbi, mint maga az apátság, vagyis a félszigetre először remeték költöztek, és az apátság később csak átvette a barátlakásokat és a bennük élő szerzeteseket. Ebből következik, hogy létesülésének idejét a tihanyi monostor alapítása elé kell helyezni, vagyis 1055 előttre. Csak a felsorolás szintjén említsünk még további mesterséges kialakítású remetebanlangokat: Mátraverebély–Szentkút, Gellérthegy – Szent Iván-banlang, Máriaremete, Kishartyán.

Szent Mihály az angyali seregek vezére, a lelkek megmérője, aki harcol a gonosz ellen az ember üdvösségéért, aki letaszítja a sárkányt az égből. Különös véletlen, hogy a dömösi barlangkolostorhoz vezető utak a magasból nézve egy sárkány alakját rajzolják ki.

Scheffer Miklós

IRODALOM

BÁLINT SÁNDOR: *Ünnepi kalendárium*, Neumann Kht., Budapest 2004.

IFJ. CSEMEGI JÓZSEF: *A tihanyi barlanglakások*, In *Archaeologiai Értesítő*, 1946–48.

DINNYÉS ISTVÁN et al: *Pest megye régészeti topográfiaja – A szobi és a váci járás*, Akadémiai Kiadó, Budapest 1993.

DIÓS ISTVÁN (főszerk.): *Katolikus Lexikon*, SZIT, Budapest 2002.

MEDNYÁSZKY MIKLÓS: *Magyarországi barlanglakások*, Terc Kereskedelmi És Szolg. Kft., Budapest 2009.

Könyörgések Szent Mihály arkangyalhoz (részlet)

(...)

<i>Szent Mihály arkangyal –</i>	<i>védelmezz minket!</i>
<i>Isten hatalmas angyala</i>	”
<i>A mennyei seregek vezére</i>	”
<i>Isten népének oltalmazója</i>	”
<i>Alázatos főangyal</i>	”
<i>Hűséges főangyal</i>	”

<i>A fölséges Isten trónja előtt állva</i>	”
<i>Isten nagysága előtt hódolva</i>	”
<i>A Mennyei Atya hatalmas jobbjának erejével</i>	”
<i>A Bárány vérenek erejével</i>	”
<i>Isten Igéjének erejével</i>	”
<i>A Szentlélek isteni tüzeinek erejével</i>	”
<i>Isten pajzsával</i>	”
<i>Isten lángoló kardjával</i>	”
<i>A Szentek tanúságtételének erejével</i>	”

<i>A szorongattatás napjaiban –</i>	<i>oltalmaz minket!</i>
<i>A gonosz lélek kísértései ellen</i>	”
<i>A gonosz lélek vádaskodásai ellen</i>	”
<i>A gonosz lélek zaklatásai és támadásai között</i>	”
<i>A gonosz lélek földi csatlósai elleni küzdelemben</i>	”
<i>A gonosz lelket megköötözve</i>	”
<i>A gonosz lelket letaszítva a pokolba</i>	”

<i>A lelki élet küzdelmei idején –</i>	<i>jöjj segítségünkre!</i>
<i>A hit harcának megvívásakor</i>	”
<i>Az élet megpróbáltatásainak idején</i>	”
<i>Testi-lelki betegségek idején</i>	”
<i>A bűneink elleni küzdelemben</i>	”
<i>A végítéletkor</i>	”

<i>Az isteni igazság útján –</i>	<i>vezess minket!</i>
<i>Az isteni szeretet útján</i>	”
<i>A hit és a reménység útján</i>	”
<i>A lelki erősség útján</i>	”
<i>A bátorság útján</i>	”
<i>A jó úton</i>	”
<i>Az Isten parancsainak útján</i>	”

(...)

Könyörögjünk!

Úristen, oltalmunk és erősségünk, állj mellettünk a küzdelemben a gonosz lélek kísértései és támadásai ellen. Szent Mihály arkangyal hatalmas pártfogása és a többi szent angyalok szolgálata által kérünk, oltalmaz meg minket az üdvösség útján, és vezess el minket szent angyalaid társaságába, az örök béke és igazság boldog homába, Krisztus, a mi Urunk által, Ámen.

Forrás:

<https://padrepeter.hu/konyorgések-szent-mihály-arkangyalhoz/>

A BÉRMÁLÁSRÓL

November 3-án 25 fiatal és 7 felnőtt testvérünk részesült a bérmálás szentségében templomunkban. Ez a szentség – más néven konfirmáció, (megerősítés) – folytatása a keresztségnek, amelyhez szorosan kapcsolódik. Ez a két szentség az Eucharisziával együtt egyetlen üdvözítő eseményt képez: ezek a kereszteni beavatás szentségei. Ez pecsételi meg a felkészülési folyamatot és a kereszteni közösségbe való beilleszkedést.

A bérmálás szentségében a püspök kézfeltételével hívja a Szentlelket. Ez a szentség növeli a keresztségben kapott kegyelmet: erősebben egyesít Krisztussal, tökéletesebbé teszi kapcsolatunkat az egyházzal; megadja nekünk a Szentlélek sajátos ajándékait, hogy Krisztus igazi tanúiként terjesszük és védelmezzük a hitet, bátran megvalljuk Krisztus nevét. Isten gondját viseli életünknek, és Fia képmására kíván átalakítani bennünket, hogy képesek legyünk szeretni, mint ahogy Ő szeretett minket.

Fiataljaink motivációs levelet írtak Marton Zsolt váci püspök atyának, amelyben megfogalmazták, milyen szolgálatot vállalnak a közösségben. A püspök atya személyesen beszélgetett a bérmálkozókkal, nagyon elégedett volt a felkészültségükkel. A szentmise után a plébániai közösség is köszöntötte őket. Ajándékba kaptak egy könyvet az imáról, egy igekártyát a saját igéjükkel, és egy kiskanalat, ami jelzi, hogy mindig felfrissítsék magukban a Lélek ajándékait. Kérjük a Szentlelket, hogy a Lélek gyümölcsei teremjenek bennük. Ezek: „a szeretet, öröm, békesség, türelem, béketűrés, jóság, kedvesség, szelídség, hűség, szerénység, önmegtartóztatás, tisztaság” (Gal 5,22).

Csáki Tibor atya

Bérmálkozóink

Bálint Boróka

Dániel Damján

Dankai Ferenc

Drobilich Veronka

Farkas Áron

Farkas Réka

Földváry Veronika

Gáabri Kiszтина

Gável Máté

Hadi Teodóra

Harangozó Károlyné

Hócza Dária

Szlávik Zsuzsanna

Horváth Adél

Horváth Veronika

Horváth-Arany Benedek

Horváth-Arany Eszter

Kis Fülöp

Kis Hanna

Kovács Máté

Lázár Nóra

Lénárt Gabriella

Maradics Viktória

Molnár Anna

Nagy Fülöp

Pehartz Réka

Szauerwein Gyula

Horváth Erika

Szalay-Seydewitz Nikolett

Mojzes Erika

Matuk-Zeller Anett

Trampó Katalin

Bérmálkozóink tanúsága

Amikor az ember megszületett, elindul egy úton. A Jóistentől megkapja a lelket, védőangyalt rendel mellé, és kijelöli az útját. Én is így kaptam az életemet, és kisbaba koromban megkereszteltek, mondván, ne legyen ez a gyerek pogány. A szüleim nem neveltek hitben, hiszen ők sem gyakorolták a katolikus hitet. Elindultam és jártam a széles úton. Hittem is, meg nem is, de azt tudtam, hogy kell, hogy legyen egy felsőbb hatalom, ami megteremtette ezt a világot, ami ennyire logikus, egymásra épülő és gyönyörű. Férjhez mentem, a férjem gyakorló katolikus hitet élt, így természetes volt, hogy házasságunkra kérjük a Jóisten áldását. Megszülettek a gyermekeim, akiket katolikus hitre neveltünk, de én még mindig nem gyakoroltam a hitemet. Aztán családomban olyan nehéz helyzetbe kerültem, hogy kétségbeesve kértem az Úr segítségét. Ugyan méltatlannak tartottam magamat ekkora kegyelemre, de az Úr meghallgatott és megsegített. Ez olyan tapasztalás volt, ami megváltoztatta az életemet. Nagyon jó érzés volt, hogy engem is szeret az Isten, és segít, mondhatni rajtam tartja a szemét. Rendszeresen elkezdtem templomba járni, hálát adni mindenért. Egyszer megszólított Tibor atya: nagyon örül, hogy itt vagyok! A beszélgetések során szóba került, hogy még nem voltam elsőáldozó, bár vágyakozva néztem, ahogy a közösség tagjai az Eucharisziában részesülnek. Így Tibor atya segítségével én is elsőáldozó lettem! Továbbra is szerettem volna a Szentlélek ajándékait és szeretetét, elhatároztam, hogy bérmálkozni fogok. Katekumen hittanra jártam, hogy felkészülten álljak az Úr elé. Hiszem, hogy az Úr rendelte és jelölte ki számomra ezt az utat, végül én is rátaláltam erre az útra, mely végül hozzá vezet. Ennek az útnak egy állomása a bérmálkozás. Az én utazásom kissé rögzös és kacskaringós volt, de úgy érzem, most már jó az irány! Kérem ehhez a Szentlélek segítségét!

*„Jöjj Szentlélek, szállj le rám, Reményt hozó fény sugar,
Vezesd életem a szűk ösvényen, segíts levetni régi ruhám!”*

Harangozó Julia

FELNÖTTÉ VÁLÁSOM MÁSODIK FELVONÁSA

„...mindenki saját ajándékát kapta Istentől, az egyik ilyet, a másik olyat.” (1 Kor 7,7)

Mint tudjuk, a bérmálkozás egyfajta nagykorúvá válás a kereszténységben. A napokban bérmálkozók többségével ellentétben én nem a felnőtté válás kapujában készültem és vágytam a keresztény életben való felnőtté válásra, hanem kész, kiforrt, sokat látott és tapasztalt emberként. Nagyon érdekes és összetett érzés ez, amit egy hosszú, ér-

zelmes időszak előzött meg, tele rácsodálkozással. Sok év után megérezni és megérteni azt, amit mindeddig csak sejtettem, igazán csodálatos dolog.

A szó, ami legtöbbször megfogalmazódik bennem: a hála. Mindig tisztában voltam vele, hogy végtelenül szerencsés vagyok, hisz mindenem megvan, amire valaha is vágytam. Most, pár nappal a bérmálkozásom előtt tudom már, hogy ez nem egyszerű szerencse. Megajándékozott vagyok Isten áldásával, és a szívem csordultig van hálával.

A.

A bérmálkozás számomra egy fontos döntést jelent, miszerint tényleg azért gyakorlom a hitem, mert én akarom, nincs mögöttem semmilyen kényszerítő erő. Ott vagyok, mint aktív felnőtt, érett tag, ha szükség van, segítek más testvéreimnek, szolgálok és részt veszek a közösségi életben. Már közel 3 éve szolgálok a Laudate zenekarban, hatalmas lelki fejlődés és töltődés minden egyes alkalom, hálás vagyok, hogy csatlakozhattam.

Örülök, hogy megkaphattam a Szentlélek ajándékait. Bár tudom, idő amíg kibontakoznak, míg igazán megismerjük, meglátják rajtunk, mit is kaptunk, nyitott szívvel és persze izgatottan várom, hogy miként formál engem a Lélek.

Véleményem szerint a küldetésem az egyházban az, hogy elmélyülten, odaadóan, zenei képességgemmel dicsőítsem az Atyát, valamint a zenén keresztül másoknak is át tudjam adni ezt az érzést/élményt. Meghívjam azokat, akik eddig nem ismerték az Urat. Napjainkban sajnos egyre kevesebb fiatal fordul az egyház és Jézus felé, így szerintem különösen fontos, hogy hirdessük Isten országát, és törvényei szerint éljünk hétköznapijainkban, ezáltal is képviselve a kereszténységet. Ehhez kérem a Jóisten áldását, kegyelmét, hogy társaimmal együtt a kapott ajándékainkat kihasználva az Urat tudjuk szolgálni.

Farkas Áron

A bérmálkozási felkészítők nagyon jó hangulatban teltek. A sok beszélgetés és elmélkedés sokat segített nekem abban, hogy jobban megismerjek másokat, és megismerjem magamat. Azt tapasztaltam magamon, hogy a felkészítő alkalmak kezdete óta sokkal többet imádkozom, sokkal nyitottabb vagyok az Isten felé. A bérmálkozás egy nagyon nagy élmény volt. Már nagyon várom, mit tartogat számomra a Szentlélek az egyházban megélt felnőtt lét által.

Kis Hanna

Idősek hete Nagymaroson

Október utolsó hetében jártunk. Nem véletlen, hogy ezekben a napokban két fontos dolog is emlékeztet bennünket az idő múlására. Még égnék a temetőben gyertyák, s talán ezekben a napokban is többször imádkozunk elhunyt hozzátartozóinkért, kérve az ő imáikat is. Mi, „szép korúak”, pedig egyre inkább értjük Weöres Sándor szavait: „Mind elmegyünk, a ringatózó fák alól mind elmegyünk, a párás ég alatt mind indulunk a pusztaságon át a száraz ég alá, ahányan így együtt vagyunk.....”

És addig? Van-e feladatunk? Mi a dolgunk? Hogyan töltjük a hátralévőket? Erre kerestük a választ egyházi vezetőinkkel templomunkban, később pedig kisebb csoportokban otthonainkban. Farkas István piarista tanár immár harmadszor látogatott meg bennünket. Előadása során bölcsességgel, szépséggel, jósággal töltekezhettünk. „A bölcs ember sziklára épít” – utalt a bibliai tanításra, majd a továbbiakban Sík Sándor gyönyörű idős kori költeményeivel erősítette: Van küldetése az embernek az utolsó pillanatig. Utalt az „Egy ember az örökkévalóság” című filmre, melyben az ősz, a természet, s egyben az emberi élet legszebb évszaka: a leggazdagabb, legszínesebb, legtartalmasabb időszak, melyből táplálkozunk kell, hogy aztán ajándékozhatunk az utánunk következőknek is! Farkas István atya fontosnak tartotta Sík Sándor „Te Deum” című versének szavait:

„Téged Isten dicsérlek
és hálát adok mindenért...
Hogy ember lehettem akkor is,
mikor az emberek nem akartak emberek lenni...
Hála legyen, Uram, hála legyen!”

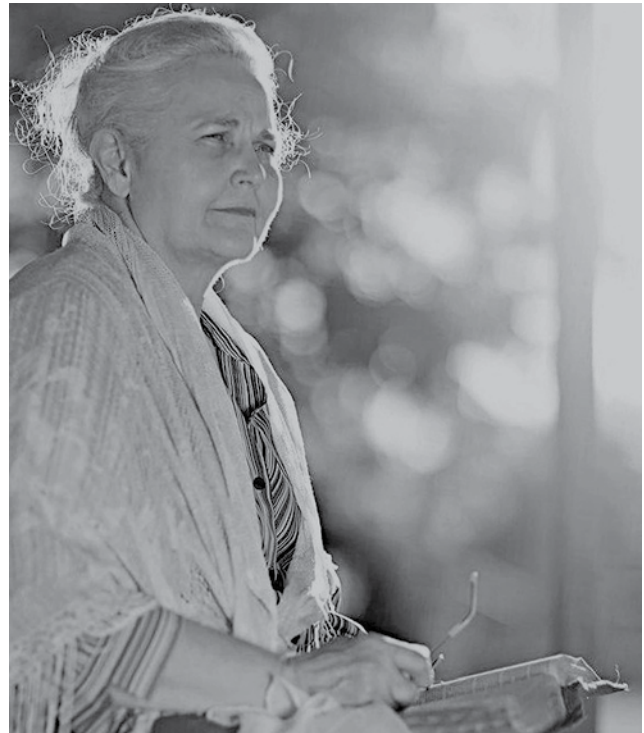
Találóak voltak az atya szavai, miszerint az Isten jó kertész: A gyümölcsöt csak akkor szedi le, ha már megéri arra. Addig „Isten tenyerén” emberségünket, méltóságunkat őrizve, türelemmel kell készülnünk az utolsó évszakra. Az előadás végéhez közeledve a Tanár úr fontos üzenettel búcsúzott tőlünk: „mindig többet érsz, mint az alkotásod!! Isten számára nem a hasznosságod, számít. Te, az ember vagy a legfontosabb!

Michelangelo szavait kölcsönözve:

„Most látom, a szenvedély s szeszély,
mely bálványommá a művészet álmát
tette, valójában milyen sivárság,
s milyen kín a vágy annak, aki él.....
„Már nem nyugtat meg véső és ecset,
egyét kívánok: az égi szerelmet,
mely karját tárja felém a keresztfán.”

Csendes elmélkedés, szentmise, majd a betegek szentegének vétele zárta ezt a különös délelőttöt. Hitben megerősödve, a lélek gyógyulásával, békéjével indulhattunk haza. A következő napokban kisebb csoportokban gondoltuk végig a „velünk történeteket”. Meghallgattuk egymás örömét, bánatát, példát mondtunk mindennapjaink megoldásaira. Jó volt megtapasztalni: „Ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük”.

Varga Zoltánné

A kép forrása: Pinterest

AZ IMA

„Minden imádság hasonlít ahhoz a hópehelyhez, ahhoz a csókhhoz, mely arcomat megérinti, akik szívembe olvadnak, így bensőm legmélyébe hatolnak és velem eggyé lesznek.”

„Minden imádság letöröl egy könnyet, begyógyít egy sebet és az égben mennyei tömjénillatot áraszt. Imádkoztatok sokat!”

Élő Kövek, avagy Ima-Katekézis újra

Második évébe léptünk annak a készülletnek, amit tavaly a Váci Egyházmegye 1000 éves évfordulója alkalmából kezdtünk el. Amint a névváltoztatás is mutatja, „élő kövekké” kell válnunk, mert így tudjuk közösségünkben építeni Isten országát. A kulcsszó Marton Zsolt püspök atya előadása nyomán ebben az évben az egység lesz. Ahogy 2024. október 20-án meghívott vendégünk, Zita nővér, a kismarosi Ciszterci Nővérek kedves tagja említette, közösségünk tagjai, akár egy szimfonikus zenekar zenészei is lehetnének. Mindenkinek Istentől kapott adottságait felhasználva, egymásra figyelve, a közös célt szem előtt tartva kell együtt dolgoznia. Olykor előrébb lépve, olykor hátrébb, igazodva ahhoz, miként vezényel a karmester, merre vezet minket a Jóisten.

November 17-én Finta Zsolt gondolatai arra világítottak rá, hogy szinte észrevétlenül, de hitünkön keresztül számtalan közösség részesei vagyunk. Hadi Péter mély tanúságtétele bizonyosságot adott arról, hogy ha Istent követve, szeretettel, egymást segítve repülünk, akár a vadludak az égen, akkor sokkal teljesebb, boldogabb, elégedettebb lehet az életünk. Fontos feladatunk, hogy mindezt továbbadjuk a következő generációk számára is.

Erre hívunk Titeket ebben az évben. Legyetek Ti is tevékeny tagjai ennek a törekvésnek, hogy egymást segítve krisztusibb közösséggé válhassunk! Az ima-katekézis előttünk álló időpontjai: 2025. január 26., 2025. február 23., 2025. május 18.

Kriszti és Feri

TANÚSÁGTÉTEL – ÉLŐ KÖVEK

51 éves vagyok. Tele van a szívem hálával az eddigi életemért, az összes közösségért, melyek befogadtak, melyeknek eddig része lehettem! És reményeim szerint még készít a Jóisten számomra számos vagy számtalan közösséget!

A közösségek sorát - mint mindenki számára - számomra is a családom nyitotta meg. Itt kaptam meg, mélyen hívó szüleimtől és nagyszüleimtől a hitemet, valamint a személyes Isten-kapcsolatom csíráit, amelyeket aztán életemben előre haladva, magamnak kellett kibontakoztatni.

Az életem során, a hivatalos közösségeken kívül (iskolák, munkahelyek) nem nagyon volt olyan közösség, amelyik ne kapcsolódott volna valahogyan a Jóistenhez, a Katolikus Egyházhoz, és ezen belül a Nagymarosi Egyházközséghez. A Regnum Marianum kisközség Budapesten, a nyári táborok, az ifi hittan, a cserkészlet, a ministráns csoport. Ezekben a közösségekben kora gyerekkoromban megtapasztaltam, hogy más családok gyermekei is ugyanazon értékek szerint élnek, ugyanúgy a Jóisten felé irányítják az életüket, mint a mi családunk. Ez a kommunizmus idején nagyon megerősítő volt, és később is, főleg kamaszkoromban komoly megtartó erőt jelentett számomra.

Gyerekkoromban nem is értettem, nem is foglalkoztam vele, hogy mi az, hogy közösség. Annyira természetes volt, annyira magától értetődő! Olyan volt az életem, mint egy kis halé. A hal sem elmélkedik, hogy mi az a közeg, amiben úszik, és miért nem esik le a tenger fenekére. Aztán emlékszem, tizenéves koromban, lelki vezetőm kezemből adta Jean Vanier: „A Község” című könyvét. Egészen

elvarázsolt az, ahogyan ír a Bárka közösségről, a sérültekkel való együttélésekről, a sérült embereken keresztül ránk tekintő Krisztusról. Ugyanakkor az a kép, ami mélyen beégett a könyvből, a tudatos és tudattalan énembe, az Vanier vadludas példája volt. Mit tanultam én a vadlibáktól?

Megfigyelés: A vadlibák csoportosan „V” alakban szállnak. Repülés közben mozgatják szárnyukat, s a levegő felhajtóereje fenntartja a következő libákat. Így lehetséges, hogy akár 71%-kal hosszabb távolságot tudnak megtenni, mintha csak egyetlen pár repülne.

Ez a kép számomra maga az emberi közösség létezésének, miértjének alátámasztása. Az együtt létezés, az együtt munkálkodás örömeinek, sőt, már akár rész-eredményeinek megtapasztalása.

Következő megfigyelés: Repülés közben a hátsó vadlibák hangosan gágognak, hogy az elsőket erőfeszítéseikben biztassák.

Hatalmas élmény volt számomra, amikor Tibor atya napokra, napfelelősökre bontva összehívta a mindennapos szentségimádók közösségét. Ez nem egy hagyományos közösség, de mivel mindannyian minden héten közösségben együtt vagyunk Krisztussal, így olyan, mintha mindenki hetente találkozna a többi társával is. Szóval nagy, támogató élmény volt, amikor körbemenve szavakkal, tapasztalatokkal, saját élményekkel biztattuk egymást a hűséges szentségimádás szolgálatára.

Harmadik megfigyelés: Ha egy vadliba kirepül a sorból, és egyedül próbál célhoz érni, azonnal lelassul, mert nem segíti őt többé a levegő emelő hatása, amelyet a többi vadliba szárnycsapásai biztosítanak számára.

Nagyon megérint a világban látható tendencia, a magányosság, az individualizálódás kultúrája. Az egyéni vágyak felülírják a közösség szükségleteit. Az emberek lélektelen városokba költöznek. A trend már nem is a mozi, a TV, hanem fülhallgató, saját képernyő. Norvégiában a lakosság 46%-a él magányosan. Angliában már létezik a magányosságügyi minisztérium... Ami ennyire szembemegy az emberi alapszükségletekkel, és mégis terjed a világban, amögött gyanús, hogy valami komoly erő áll. Üzlet állhat mögötte? - jobb vásárlóerő az, aki egyedül él, és azt gondolja, hogy a MASTERCARD-dal meg tudja vásárolni a boldogságát? Vagy még komolyabb? Az egység ellenpontja? A nagy szétszóró állhat ezen tendenciák mögött? A választ nem tudom, de egyetértek azzal, amit csütörtökön, egy konferencián hallottam Bőjte Csaba atyától: Aki nem vállalja fel a közösséget másokkal, az előbb-utóbb egy torzó lesz!

Bármi, bárki áll a szétszórás mögött, az én megélesem szerint nekünk a jézusi mintát kell követnünk! „Ahol ketten, hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok velük!” Mert IGEN, közösségben élni erőfeszítést igényel! Ebben a világban, ebben a környezetben kell kitartanunk, és felállalva a nehézségeket, közösségi emberekként, egymást támogatva szükséges élnünk. Nekünk, itt Nagyma-

roson, az egyházközségben minden lehetőségünk megvan arra, hogy közösségben, kis-közösségekben éljünk. Lehet csatlakoznunk egyhez, vagy akár létrehozhatunk új kisközösségeket (imaközösségek, ifjúsági, cserkész, házasság, férfikörök, szolgáló közösségek, stb.). Szoktam mondani: az egyháznak van jó pár evangelizációs adu a kezében, melyekre a nem hívőkben is létezik az emberi mély vágy! Ezek a szeretet parancsa, a böjt, a boldog, hűséges, stabil párkapcsolat, a házasság, a valahová tartozás élménye, az emberi közösség (vö: Maslow: emberi szükséglet hierarchia piramisa).

Szent II. János Pál pápa írja, amikor a 3. évezred egyházáról elmélkedik, hogy „*az egyház legfontosabb küldetése, az első lelkipásztori feladata az új évezredben, hogy közösségei élő, testvéri közösségekké váljanak: közösségekké, amelyekben a keresztyének és a keresők is otthonra, családra találhatnak, illetve amelyek valóban Isten szeretetének, Isten jelenlétének, jelei és hordozói*”. (Lumen Gentium 1)

Az igazi, végső reményem a közösségi léttel kapcsolatban az, hogy a túloldalra a SZENTEK KÖZÖSSÉGE drukkol nekünk, vár bennünket, és remélem majd, - ha eljön az idő, - tagjai közé örömmel be is fogad bennünket!

Hadi Péter

Ministráns és akolitus zarándoklat Márianosztrára

Egy októberi hétvégén zarándoklatra indultunk mi, ministránsok és akolitusok. Az utunknak keretet adott, hogy Jézustól mentünk Jézushoz: a nagymarosi templomból indultunk, és a márianosztrai bazilikába érkeztünk. Mindannyian kitűztünk valami célt, valami szándékunk volt az ottlétünkkel, ha más nem, az Isten közelségében akartunk időt tölteni. Én személyesen úgy éreztem, hogy Isten a leg-

különbözőbb módokon mutatta meg önmagát és szeretetét, mindezt kevesebb, mint egy nap alatt. Ott volt a gyönyörű erdőben, hangokban és neszekben, csendben, beszélgetésekben, imában, és még sorolhatnám, ki-ki hogy tapasztalta meg. Azt viszont mindenki nevében mondhatom, hogy őszinte, egymás felé irányuló, érdeklődő szeretettel voltunk együtt. Együtt az imában, együtt a játékban, egy közösségként. Ez az élmény pedig semmiképp sem mindennapi. A zarándoklat részét képezte még az állomásunk a pálos kolostorromnál, ahol lelki hátizsákunk tartalmát vettük számba, hogy miket hordozunk magunkkal, legyen az jó vagy rossz, mi az, amitől meg szeretnék válni. Ezeket a dolgokat jelképesen egy kútba dobtuk. Keresztutat is jártunk, ahol egymás gondolatait tudtunk kicsit elmélkedni. Megérkezve a bazilikába mentünk tehát, ahol András atya köszöntött minket, majd elfoglaltuk a szállásunkat. Nem maradt el sem a várva várt vacsora, sem a közös játék. Másnap már kora reggel különleges élményben lehetett részünk, mert a pálos szerzetesekkel együtt imádkozva, zsolozsmával kezdtük a napot. Visszaérve Nagymarosra ünnepi szentmisén adtunk hálát a zarándoklatért, amin végig áldásával kísért minket az Úr. Nekem a zarándoklat békét, örömet, feltöltődést, és ezzel egy plusz töltetet adott a hétköznapokhoz. Istennek legyen hála!

Drobilich Pál

A NEHÉZ ÚT KINCSEI

Az egyik barátom megházasodik a nyáron, ám ahhoz, hogy az esküvő után be tudjanak költözni első közös otthonukba, még hosszú felújítás várt és vár rájuk. Az ősszel én is sokat jártam segíteni hozzájuk, egyrészt ez segítség nekik, másrészt nagyon jó volt valami egészen mást csinálni a tanulás mellett. Még sosem csináltam ilyesmit, de volt egy kép a fejemben, hogy miként fog ez kinézni: egy szép, lineáris vonalként fog felívelni a lakás állapota, hiszen ez a felújítás lényege, minden nap egyre szebb lesz.

Nagyot csalódtam hát, amikor hétről hétre visszatérve nem hogy szebb nem lett, de folyamatosan egyre rosszabb állapotok tárultak a szemem elé. Közben kiderült, hogy ezt kell még kiásni, az a cső van eltörve, amaz pedig ezeréves, cserélni kell. Több hónapba telt, amire látszólag visszatértek az eredeti állapotba, ám akik ott voltak, akik látták a munkálatokat, tudták, hogy ez már egy nagyon másik hely, egy olyan lakás, aminek sokkal stabilabbak az alapjai, ahol már bátran szabad olyan felújításokat végezni, amelyek valóban szebbé, otthonosabbá, tisztábbá varázsolják a leendő otthonukat.

Sokszor lehetünk mi is így saját magunkkal, amikor új szokást szeretnénk kialakítani, amikor valamin változtatni szeretnénk, amikor el szeretnénk hagyni valamely függőségünket. Megpróbáljuk, és rosszabb, mint

volt. Nehéz elképzelni, hogy miként leszek képes ezt tartósan megvalósítani az életemben. De eltelik egy nap, eltelik egy hét, eltelik egy év. És hirtelen azon kaphatom magam, hogy ebben előre tudtam lépni, hogy már nem teherként nehezedik rám a feladat, hanem az életem részévé vált. Szeretek erre gondolni, amikor épp valamit nehéz szokásként végezni: a mindennapi munka hosszú távon is beépül az életembe.

És hasonlóan lehetünk, amikor lelki munkát végzünk magunkon, intenzívebb imaéletbe kezdünk, önismereti kérdésekről gondolkodunk, esetleg kapunk egy súlyosabb visszajelzést, amely saját magunk mélyebb megértését hozza magával. Ám amit ilyenkor találunk, az nem mindig vidám, nem mindig könnyű, sőt! Azt szoktam kívánni ilyenkor, hogy bárcsak ne tudnék erről, bárcsak élhetnék tovább nem tudomást véve mindarról, ami bennem történik. Napok, hetek telhetnek el addig, amíg azt érzem, hogy visszajutottam oda, ahonnan indultam. De ez nem igaz, mert nem oda jutottam vissza. Nem vagyok már balga ember többé, aki homokra építi a házát, nem. Szakadhat a zápor, jöhet az ár, fújhat a szél: a sziklára épített, megmunkált belső világot nem lehet csak úgy elsodorni.

Sokszor félelmetes lehet, amit magunkban találunk, de még félelmetesebbé tud válni, ha ott is hagyjuk. Oké, nem akarjuk ott hagyni, de akkor mit kezdjek ezzel, mi a következő lépés? Talán a legtöbb esetben csak annyi, hogy megismerjük, megértjük, foglalkozunk vele. Mert amit megismerünk, az nem is oly félelmetes többé, amit megértünk, az ellen fel tudjuk venni a harcot, és amivel foglalkozunk, afölött már mi irányítunk.

*„Mindenik embernek a lelkében dal van
és a saját lelkét hallja minden dalban.
És akinek szép a lelkében az ének,
az hallja a mások énekét is szépnak.”*
Babits Mihály: A vihar (részlet)

Hiszek abban, hogy mindegyikünk lelkében gyönyörűséges dal van, egyedi és megismételhetetlen. Ám ahhoz, hogy ez valódi énekké válhasson, hogy azt a dalt halljam, amit az Isten belém helyezett, le kell ásnom a szívem mélyére. Lehet, most még nem vagyok ott, lehet, épp most nem vagyok ott, de sose féljünk elindulni ezen az úton, ami bár tűnhet úgy, hogy nehézséggel és fájdalommal van kikövezve, előbb-utóbb hallani fogjuk a csodálatos dalt. Eleinte talán csak halkán, később hangosabban, olyannyira, hogy azzal nem csak magamat, hanem másokat is formálhatunk.

Drobilich Domanos

MÉZESKALÁCS

„Nektek adom tulajdonul a tejjel-mézzel folyó földet.
Én, az Úr, a ti Istenetek választottalak ki benneteket ezek
közül a népek közül.”

(Leviták 20,24)

Ugye ti sem tudjátok elképzelni a karácsonyt mézeskalács nélkül!

A méz, a mézeskalács már az ókorban az istenek eledele volt, majd a középkorban az uralkodók asztalára került, később kolostorokban készítették egyházi ünnepekre. A közelmúltban pedig a mézesbábót, mézes szívet szerelmespárok ajándékozták egymásnak a vásárokon. Ma a mézeskalács készítés szinte minden családban leginkább a karácsonyhoz kötődik, amely ezek szerint évezredek hagyománya a tisztelet, a szeretet, az ajándékozás kifejezésére. A Bibliában a tejjel-mézzel folyó föld, az ígéret földje, amelyet Isten a népének szánt - a boldogság, a Paradicsom ígérete ez. Jézus Krisztus születése számunkra is megnyitja a Mennysorság kapuját, Isten a világnak ajándékozta egyszülött Fiát, aki boldogságra hív minket. A mézeskalács illata, íze, formája juttassa eszünkbe ezt az ígéretet, amely örömét tovább is adhatjuk a családunknak, az osztálytársainknak, a szomszédban élőknek, egyedül lévőknek, szomorkodóknak, rászorulóknak.

SÜSSETEK TI IS MÉZESKALÁCSOT!

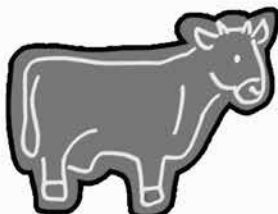
Gyúrjatok tésztát a megadott alapanyagokból (vagy elővehettek más régi családi receptet vagy kipróbálhattok valami újat a számtalan variációkból), pihentessétek egy-két órát a hűtőben, majd nyújtsátok ki a tésztát fél cm vastagságban. Vágjatok ki különböző formákat sütikiszúróval, vagy kis késsel saját elképzelés szerint. Készíthettek kis betlehemet, a megrajzolt sablon alapján. Az alakok részleteit kis tésztahurkákkal is ki lehet alakítani, még sütés előtt, vagy sütés után a kihűlt formákra tojásfehérjével megrajzolni. Olvasztott cukorral pedig az alapra, illetve egymásra lehet ragasztani a különböző darabokat.

A kisült mézeskaláccsal adjátok tovább a Kisjézus örömét!

Mézeskalács hozzávalók:

10 dkg langyos méz, 10 dkg porcukor, 5 dkg puha margarin, 30 dkg liszt, 1 tojás, 1 teáskanál szódabikarbóna, 1 teáskanál fahéj, (ízlés szerint más fűszerek: szegfűszeg, ánizs, kardamom, gyömbér, citromhéj, stb...)

Hadiné Turcsik Kinga

Szentek, a cserkészcsapatunk közbenjárói

A magyarországi cserkészmozgalom célja, hogy a társadalmat olyan életrelvő, elkötelezett, felelős, egészséges polgárok alkossák, akiknek fontos, hogy önmaguk folyamatos nevelése által az Isten felé növekedjenek.

Magyarországon a cserkészcsapatok olyan valaha élt emberek nevét viselik, akikre érdemes példaképpént feltekinteni. A nagymarosi cserkészcsapat névadója Szent Gellért püspök, aki védőszentünk is egyben. Szent Imre herceg tanítója volt, és minden bizonnyal Szent István király egyik tanácsadója, támasza lehetett.

A csapatunk rajokra (3–4 órs) oszlik, melyek mind szentek nevét viselik. A legkisebbek, a kiscserkészek, (3–4. osztály) a Szent Hedvig rajba tartoznak. Szent Hedvig a Dunakanyar védőszentje, Nagy Lajos magyar király leánya, lengyel királynő. Nagyban hozzájárult a lengyelek megtéréséhez, békét szerzett, kórházakat, iskolákat alapított, ezért már életében szentként tisztelték.

A cserkészlányok (5–8. osztály) a Szent Erzsébet rajba tartoznak. Az ő szentjük is magyar királynő, II. András király lánya. Nagyon romantikus szentnek tartják, mert szenvedélyes szerelemmel szerette férjét, Lajost. Tübingiában az alattvalóiról lelkiismeretesen gondoskodott, sok csoda fűződik a nevéhez.

A cserkész fiúk (5–8. osztály) a Szent László rajba tartoznak. A lovagkirály hőstetteiről sok csodás legenda maradt fenn. Számos román kori magyar templomban a kun lány megmentéséről szóló történetet festették a falakra.

A kőszáké (gimnazisták) a Szent Imre raj. Mint a magyar ifúság védőszentje, Szent István király fia, méltó példaképpé válhat a már vezetőknek, lassan felnőtté váló cserkészeknek.

tó példaképpé válhat a már vezetőknek, lassan felnőtté váló cserkészeknek.

Szent István a vándor korosztály (fiatal felnőttek, egyetemisták) patrónusa. Első, államalapító királyunk, ahová nem véletlen, hogy az éppen a csapatot irányító aktív vezetők tartoznak.

A legidősebb korosztály, a felnőttek, a cserkészlet védőszentjének a nevét viselik. Ők a Szent György raj.

Az idei őszi csapatportyánkon csapatunk történelmével foglalkoztunk. Fontosnak tartjuk, hogy minden kisebb és nagyobb megismerje a múltunkat, és ez által is kapcsolódjanak az idősebb generációhoz. Ez sok játékon, kiránduláson és kreatív programon keresztül valósult meg. Bejártuk Esztergom városát, voltunk a bazilikában szentmisén, ahol a missziós vasárnap keretében egy afrikai kórus énekelt, Szent Gellért püspök és Szent István király szobrát is megcsodáltuk, amihez kapcsolódott a szombat esti programunk is. Egy lelki tartalmú ösvényen vettünk részt, a csapatunk életéről, múltjáról, jelenéről, jövőjéről és jelképeiről beszélgettünk.

A csapatzászlónkon két szent látható ezzel a felirattal: „Szent Gellért püspök adj nekünk Szent Imréket!”. Csapatunk szentjei, járatok közben értünk, hogy közelebb kerülhessünk Istenhez! És hozzá méltó életet éljünk!

További információkért látogassatok el a megújult honlapunkra!

szentgellert950.hu

Hadi Kornélia

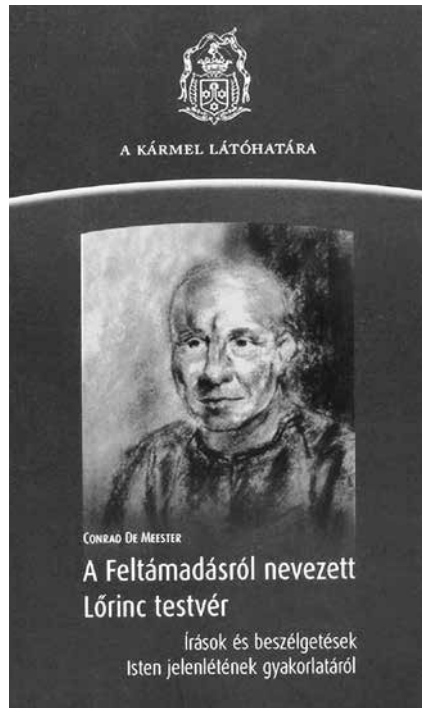
A Feltámadásról nevezett Lőrinc testvér

Nicolas Herman (Lőrinc testvér polgári neve) 1614-ben született Hériménilben, egy lotaringiai kis faluban egyszerű, erényekben gazdag, de anyagi javakban nem bővelkedő szülőktől. Nem volt lehetősége tanulmányokat folytatni. 18 évesen egy kozmikus élményben mélyen megragadja őt Isten jelenléte. Az isteni Misztérium csendes hívása, első megtérésének pillanata ez.

Mégis, a harmincéves háború során katonának megy. Sok kaland után 1635-ben súlyosan megsérül, félig rokkant lesz. Hazamegy. Intenzíven keres. Remete életet próbál élni, de ez nem neki való. Párizsba utazik, és egy ideig inasként dolgozik. Ez sem elég, nem jó. 1640 nyarán segítő testvérként belép a sarutlan kármelita rendbe. Felveszi a kármelita barna habitusát és szerzetesi nevét. Ennek ellenére sem találja a helyét, sűrű sötétség vesz rajta erőt. Saját szavai szerint: „Minden bajom forrása és tárgya az volt, hogy beláttam, hogy nem vagyok Istené úgy, amint szeretném...”

Aztán a befelé forduló életben a hitre talált. „Hirtelen” megváltozott, mély belső békére talált. 1642. aug. 14-én örökfogadalmat tesz. A perjele szerint Lőrinc segítő testvér hivatása az imádság, és 15 éven át a párizsi közösségekben szakács, majd a korábbi testi sérülése miatt cipész lett a több mint 100 testvért számláló közösségben. Számtalan „szegény” testvérral beszélget, segít, tanácsokat ad, majd egyre több nagy tudású pap vagy szerzetes (Avilai Szt. Teréz) is sokra becsüli, „egész Párizs” tisztelettel övezi. Olvasmányai révén Avilai Szt. Teréz, Keresztes Szt. János hatottak rá.

Úgy érezte, gondolta, mondta: az élet minden pillanatában velünk van az Úr, a fazekak és a hibás saruk között is. Úgy kell élnünk, ez lehet „könnyű” is, hogy Jézus (Isten) minden pillanatban, minden tevékenységünkben velünk van, együtt csináljuk. Nem kellene különleges

gyakorlatok, tanulmányok, egyszerűen élni kell vele egységben. Ő fogja a szerszámot a kezemben. Ettől derűs vagyok. És mindenkinek erről beszélek, akivel találkozom. S ha nem jön senki, csendben figyelem Őt. „Akiket a Szentlélek fuvallata visz, azok még álmukban is előre haladnak.” Nem kell erőlködni, ha a figyelmem elhalványul, Isten maga „hívja vissza”.

Isten jelenlétének ez a tudatosítása kezdetben fáradságos, de ha hűségesen gyakoroljuk, titokban csodálatos hatást gyakorol a lélekre. Minden „híd” lesz, amely Istenhez vezet. Legyünk mindig derűsek, biztosak, sugárzóak. Élünk együtt Istennel, legyünk elégedettek. És ezt közvetítsük mindenkinek.

Több írása is megjelent a lelki életről. Hatása igen hatalmas, még református testvéreink is figyeltek rá. Sokat levelezett szerzetesekkel, nővérekkel. Idős korában többször lett súlyosan beteg. Egyszer ezt mondta az orvosának: „Doktor úr, túl jól válnak be nálam az orvosságai, csak késleltetik a boldogságomat.” Hat nappal a halála előtt így írt: „Azt a kegyelmet remélem Isten irgalmától, hogy néhány napon belül megláthatom.”

1691. február 12-én hunyt el. Sajnos aztán valahogy elfelejtették. Aztán hirtelen felfedezték. A XVIII. és a XIX. században világszerte ismert lett – elmékedései, naplója, levelei és a beszélgetéseire való visszaemlékezések révén. Az eredeti francia nyelvű írásai eddig angol, német, olasz, holland, spanyol, bengáli, héber, japán, svéd, indonéz, koreai fordítást kaptak. Jelen kiadás az első magyar nyelvű.

Minden testvéremnek kívánom sok szeretettel és belső épülésükre.

Hortoványi Jenő

Conrad de Meester: *A Feltámadásról nevezett Lőrinc testvér*, Sarutlan Kármelita Nővérek 2005. Magyarorszáék

A KARÁCSONYI ASZTAL MESÉI

Hogyan ünnepelték elődeink a karácsonyt, a szentestét, mikor még nem állt karácsonyfa minden házban? Abban a kicsit már elfeledett, kemény és egyértelmű világban, aminek már csak töredékei fedezhetők fel manapság? Amikor betlehemezőket fogadtak a házaknál? A karácso-

ny asztal meséi c. könyv betekintést enged egy körülbelül 100 évvel ezelőtti karácsonyi készülődésbe és az asztalhoz elhelyezett tárgyak beszélgetésébe. A leírásból kiderül, hogy pontosan mik ezek a tárgyak és honnan érkeztek az ünnepre, milyen szerepük van itt. A mesében olyan

hagyományokat ismerhetünk meg, amelyek a családban fontos események, munkák, kapcsolatok megszentelődését, békéjét, felajánlását szolgálták.

Baksa Brigitta, a könyv szerzője néprajzot végzett, és hon- és népismereteket tanított iskolában, majd főiskolán. Érző szívvel örökíti és adja tovább a régiektől szerzett tudást. Talán a rohanó napokban érdekes lehet a hajdani nyugalmasnak tűnő élet. Legyen egy hajszálnyi időnk arra, hogy megálljunk, átgondoljuk, vajon tudjuk-e, hogy mit miért teszünk. Mi, miért fontos a készületünkben, mit kellene magamban, a környezetemben változtatni ahhoz, hogy méltó helyre születhessen Krisztus. Vajon mik a jó és mik a megújításra váró szokások a családomban?

„Jó estét, jó estét ide be mindennek, az egykorú seregeim odakint pihennek. Ha készek volnának velünk ünnepelni, Krisztus születését velünk megtartani, csillaggal jöttünk, szabad-e behozni?” (Nagyecsed, 1961.)

Hadi Luca Mária

Szemelvények a Nagymarosi Egyházközség Egyháztanácsa 2024-es évi tevékenységéről

AZ EGYHÁZTANÁCS MŰKÖDÉSI ELVE, JELENLEGI FELÁLLÁSA, LÉTSZÁMA

Az új egyházi, jogi előírások nem az egyszemélyű irányításra, hanem inkább a testvéribb közösségi vezetési stílus fontosságára hívják fel a figyelmet. Így világiak is bekapcsolódhatnak a plébánia vezetésébe. Az Egyháztanács feladata, hogy az egyházközséget érintő összes ügyet a lelkipásztorral együtt tárgyalja meg. A hívek és a plébános ezen összehangolt munkájára az új egyházi törvénykönyv is figyelmeztet, mivel az összehangolt munkából hatékonyabban lehet az idők jeleire figyelni. Ez a plébániai közösség élővé válását is segíti, mivel a tagok felelős részt kapnak az irányításban. A Váci Egyházmegyében 2007 pünkösdjétől átalakult az Egyháztanácsok szabályzata. Az új szabályzat szerint a tanácsadó testület hároméves mandátummal rendelkezik, és egymás mellett párhuzamosan működik egy Gazdasági és egy Pasztorális csoport.

AZ EGYHÁZTANÁCS TAGJAI 2024

Az Egyháztanács vezetője: Dr. Csáki Tibor

Gazdasági Tanács tagjai: Dankai János, Döbrössy Gelért, Farkas Ferenc, Gergely Tamás, Hadi Péter, Heiningger Ferenc – világi elnök, Honti Imre, Kovács Barna, Maurer János, Molnár Szabolcs, Péntek Attila

Pasztorális Tanács tagjai: Trieb Mariann, Maurer Krisztina, Csizmadia Ildikó

Tiszteletbeli Egyháztanács tagok: Kanyó Ágnes és dr. Hadi Ferenc

A teljesség igénye nélkül néhány fontosabb téma, megtárgyalt ügy az Egyháztanács 2024. évi működése során – Zárszámadás (2023-as év)

2023-ban a tervezett bevételt és a tervezett kiadást az

Egyházközség túllépte ugyan, de van bevételmaradvány, úgyhogy az éves mérleg pozitív. Az egyházközség jelenlegi anyagi helyzete – készpénz, folyószámlán lévő pénz, értékpapírban lévő pénz – rövid/középtávon megnyugtató.

– Cserkész/karitás épületrész felújítása (Dózsa György út 2.)

A két épületrész felújítására előirányzott keretösszegbe a kivitelezés belefért. A felújítás után mind a Karitás csoport, mind a cserkészek a felújított ingatlanrészt birtokba vették. A cserkészek az ingatlanrész felújításához jelentős mértékű közösségi munkavégzéssel járultak hozzá.

– Közösségi ház külső és belső felújító festése

Az év folyamán felújításra került a közösségi ház teljes belső épületrésze. (Festési/mázolási munkák, karbantartó javítások elvégzése.) A belső udvar veranda részének festési/mázolási felújítására is sor került.

– Meglévő, élő egyházközségi programjaink/rendezvényeink számbavétele

- Házasság hete eseményei
- Teremtésvédelmi hét eseményei
- Nagyböjti lelkigyakorlat
- Nagyböjti keresztutak – felolvasó közösségek
- Zarándoklatok: Bakonybél, Budapest - Anna kápolna
- Családtábor, hittantábor, ministránstábor, cserkészstábor
- Egyházmegyei ima katekézis
- Egész napos szentségimádás, dicsőítő szentségimádás
- Bibliakör
- Az Egyházközségben aktívan működő, heti – 2 heti – havi rendszerességgel összejáró 20–25 közösség, és a hitcsoportok összejövetelei

Heiningger Ferenc

Egy teremtésvédő adventje

Advent. Várakozás. Hosszú? Az. És az év többi részével mi van? Pont azért hosszú... Mert valójában Jézusra egész évben várunk. A születésére? Talán inkább az érkezésére. És talán nem is a templomba érkezésére, hanem a templomon kívüli érkezésre. Hogy megérkezzen a szívekbe.

Advent. Várakozás. Arra, hogy Jézus megérkezze után a szívek kifelé is lássanak. Kifelé, arra a Isten-áldotta világra, amit kaptunk. Örökségként. Ajándékként. De csak kölcsön... Az Atyától. És a gyerekeinktől...

Advent. Hogy szívünk, megtelve Jézussal, ne csak lásson kifelé, hanem nézzen is. És ne félre... Nézze, és észrevegye, hogy az Isten-áldotta világban vagyunk benne mi is. Hogy közünk van hozzá. És talán több, mint egy színésznek a díszlethez... Mert Isten teremtette a világot, de ránk bízta azt. Nem azért, mert tökéletesek vagyunk, hanem mert szeretett teremtményei vagyunk. A Szeretet az Ő szeretett világát szereteteire bízta. E szeretet-háromszögben Isten szereti teremtett világát, és szeret minket; mi pedig szeretjük Teremtőnket. De vajon mi szeretjük-e eléggé Isten szeretetből teremtett világát? Él-e, dobog-e, működik-e, lélegzik-e, túlcsoportul-e a szeretetháromszög – vagy épp általunk kap defektet? ...

Advent. Várakozás. Talán arra, hogy mind többen megértsük: Isten teremtett világa nem, tényleg nem valami „különvélemény” az emberek világához képest. Nincs ez, és az! Itt és ott! Ekkor és akkor! ... Isten ideje egyetemes! Szeretetből megteremtett Halványkék Pöttye egyformán otthona a gazdának, és a rá bízott teremtményeknek. És a gazda nemcsak a családjáért, béreseiért, szolgálóiért felel, hanem a jószágaiért is. Így mi sem érhetjük be fél munkával: több a dolgunk, mint a csak nekünk kedveset szeretni. Mert bár egy vagyunk a teremtmények között, mégis – Isten kegyelméből – gazda is! S ha nem nézünk félre, Isten teremtett világában bizony ott vannak a szegények, a hajléktalanok, a kisemmizettek is, akik a kapzsiság oltárán épp úgy lesznek embermártírok, mint állat- és növényáldozatok... Ők már életüket adták Isten szeretett világáért – pedig nekik is volt adventjük...

Ugye gazdaként észre vesszük időben Jézus érkezését?

VISSZATEKINTŐ

• Szeptember végén több programmal hívtunk mindenkit a teremtett világ közös ünneplésére. A teremtésvédelmi keresztút, az ökomozsi, az erdei séta talán ismét közelebb hozta hozzánk azt a felelősséget, amelyet Isten szeretett gazdáiként nincs módunkban félredobni. Köszönjük mindnyájatok érdeklődését, és reméljük, hogy találkozunk egy következő teremtésvédelmi programon!

• Öröm volt október elején a jubileumi, 50. Nagymarosi Ifjúsági Találkozó is, ahol a Naphimnusz Teremtésvédelmi Egyesület is jelen volt egy standdal. Számos érdeklődő fordult meg az asztalnál: olyanok, akik már hallottak a teremtésvédelemről, és olyanok is, akik még nem. Talán tudtak vinni inspirációt, ötletet, vagy pusztán egy gondolatot a lelkes naphimnuszosoktól.

** Szeretnél tenni teremtett világunkért, de egyedül nincs lendületed, esetleg bátorságod?*

** Vannak már ötleteid, de egyedül nehéz megvalósítani?*

** Érzel hívást magadban a cselekvésre?*

** És mindezt Nagymaroson, vagy a régióban?*

Ha van egy formabontó ötleted, ha motivál ébresztgetni másokban a teremtett világ iránti közös felelősségünket, ha szívesen szólítasz meg embereket, vagy ha az online térben szervezkednél, csatlakozz hozzánk, tégy sokoldalúvá minket! Mert szeretnénk két Teremtés hete között is jelen lenni. Várunk sok szeretettel!

Kontakt:

halupkagabor@gmail.com

KRÓNIKA

A mindennapjaink rovatban több eseményünkről már hírt adtunk, néhány fontos eseményt pedig itt, a krónikánkban mutatunk be.

NYITOTT TEMPLOMOK ÉJSZAKÁJA

Az eredetileg szeptember 21-ére tervezett programok egy része az árvíz miatt elmaradt, néhányat pedig későbbre halasztottunk. Döbrössy Kriszta vetített képes előadásán október 13-án vehettünk részt a templomunk „rejtett kincséről”, a Patrona Hungariae szoborról. November 17-én pedig Szent Márton köszöntés volt, ezzel egybekötve a gyermekrajz pályázat eredményhirdetését tartottuk, majd a Szent Márton-zászlókat mutattuk be.

NAGYMAROSI IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ

Október 5-én, szombaton ünnepeltük az 50 éves Nagymarost.

PÉCSI RITA ELŐADÁSA

Október 22-én és november 19-én Pécsi Rita előadását hallhattuk, melyeken nemcsak a kisiskolás kor életfeladatairól kaptunk fontos tanácsokat, tapasztalatokat.

MAGYAR SZENTEK FELVONULÁSA

Október 31-én, mindenszentek előestéjén magyar szentek felvonulását tartottuk első alkalommal. Fehér ruhába öltözve, 40 magyar szentünk zászlójával vonultunk a templomból a Szent István szoborhoz, majd a Szent Márton szoborhoz. Közben énekeltünk, és Tibor atya tanított bennünket a szentekről, a példaképeinkről, a Mennyszágról, mindenszentek ünnepéről. Visszaérve a templomba a magyar szentek litániáját imádkoztuk, majd az együttléte a közösségi házban szeretetvendégséggel zártuk.

HITTANOS KIRÁNDULÁS, JÉZUSKERESÉS

Október 28-án, az őszi szünetben gyönyörű időben kirándulni mentünk a Szokolya feletti Kő-hegyre. A 45 gyermekkel és segítőkkel nagyon szép és feltöltő élmé-

nyünk volt az őszi erdőben. A harmadikos gyerekek Jézuskereső akadályversenyen vettek részt, melynek állomásai nagyobb hittanosok (SZÖSZ) voltak. Majd megmáztuk a hegyet, és gyönyörű táj fogadott bennünket. Jó volt együtt tölteni ezt a napot Jézust keresve, megtalálva.

„ÉLŐ KÖVEK” KATEKÉZIS

Október 20-án és november 17-én folytattuk a tavaly elkezdett Élő kövek katekézist. Az idei év témája a közösség és az egység. Énekekkel, imával kezdtük az alkalmakat, majd meghallgattuk a tanítást, tanúságtételt. Kiscsoportokban megbeszéltük a hallottakat és megosztottuk tapasztalatainkat. Az estét imával, szeretetvendégséggel és kötetlen beszélgetéssel fejeztük be.

ADVENTI KOSZORÚKÖTÉS

Hagyományainkhoz híven advent előtti hétvégén koszorút készítettünk a közösségi házban a hittanos gyerekekkel és családjaikkal. Emellett mézeskalácsot is süttünk. Nagy öröm és élmény volt a közös alkotás. Az elkészült koszorúkat a templomban Tibor atya megáldotta.

EGYHÁZTANÁCS LELKINAP

November 30-án, szombaton a nagymarosi és a zebegényi egyháztanács tagjai Kismaroson a ciszter nővérek monostorában közös lelkigyakorlaton vettek részt. Az ideális környezet segítette az elcsendesedésben, elmélyülésben. Fejérdy Áron atya tanítását kiscsoportokban dolgoztuk fel. Jutott idő adven-

ti készületre, közös imára a nővérekkel, és a következő év lelkipásztori programjainak tervezésére is.

MINISTRÁNS AVATÁS

November 24-én Krisztus Király vasárnapján ministránsaink és akolitusaink megújították fogadalmukat a liturgia

keretében. Az új ministránsok ünnepélyesen beöltöztek, akik régebben ministrálnak, azok különböző szolgálatokban léptek előre. Az őszi szünetben gyalogos zarándoklatot szerveztek Márianosztrára. Köszönjük Gável Péternek és Bálint Andrásnak a sok munkát és szervezést.

Trieb Mariann

MINISTRÁNS ÍGÉRET MEGÚJÍTÁSA

Mennyei Atyánk! Köszönjük, hogy meghívtál és kiválasztottál bennünket a ministráns szolgálatra! Hálás szívvel térdelünk előtted és válaszolunk erre a hívásra azzal, hogy megújítjuk ministráns ígéretünket!

Ígérjük, hogy a jövőben is komolyan, áhítatos és példás fegyelemmel igyekszünk a Szentmisén és a minden napok során a ránk bízottakban Istent szolgálni! Jézusunk! Tudjuk, hogy erre csupán önmagunk erejéből képtelenek vagyunk, ezért minden napunkat a Te kezébe tesszük, hogy Te alakítsd életünket.

Szent Tarcziciusz, ministránsok védőszentje, könyörögj érettünk, hogy valóban életünket tudjuk adni Jézusért!

Ámen

TANÚSÁG

A nagymarosi Szent Márton Plébánia lapja

KIADJA: Szent Márton Katolikus Plébánia – Nagymaros, Szent Imre tér 2.

MEGJELENIK: negyedévente

FELELŐS KIADÓ: Dr. Csáki Tibor plébános

SZERKESZTŐ: Zoller Andrea

ROVATVEZETŐK: Hadi Kornélia, Hadi Luca Mária, Hadiné Turcsik Kinga, Trieb Mariann, Drobilich Domonkos, Halupka Gábor, Hortoványi Jenő

KORREKTÚRA: Kosztráné Zoller Judit, Telegdi Ármin

ELÉRHETŐSÉG: tanusag.szerkesztoseg@gmail.com

GRAFIKA, TÖRDELÉS: Scheffer Miklós

NYOMDA: Multiszolg Bt., Vác

PÉLDÁNYSZÁM: 400

NYOMDAKÖLTSÉG: A folyóirat nyomdai költsége 350 Ft/db. Ön ingyenesen juthat hozzá. Amennyiben támogatni kívánja a folyóirat megjelenését, azt a plébánia bankszámlaszámára (RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA, 11742094-20157874) történő átutalással megteheti, jelezve a megjegyzés rovatban, hogy TANÚSÁG, vagy hozzájárulását bedobhatja a templomban elhelyezett perselybe.

TANMESE

A fiatal szerzetes panaszkodott az előjárójának:

– Atyám, nem tudok rendesen imádkozni, mindig elkalandozik a figyelmem, tele vagyok világi gondolatokkal, képtelen vagyok végig koncentrálni.

– Rendben fiam, mielőtt válaszolnék, fogd ezt a vesszőkosarat, és hozz nekem a patakról vizet benne!

A szerzetes először furcsán nézte a kissé koszos, pókhálós kosarat, de aztán engedelmessé vált. Lement a patakra és belemerte a vízbe. Kiemelte, de a víz az utolsó cseppig elcsorgott a kosár számtalan résén keresztül. A barát ismét próbálkozott. Ugyanaz volt az eredmény. Így ment ez egy darabig, aztán feladta. Tanácstalanul kereste fel előjáróját, és így szólt:

– Atyám, egy kosárral képtelenség vizet merni a patakból, hiszen minden cseppje átcsorog a réseken, semmi sem marad benne.

Mire az előjáró ezt mondta:

– De nézd, milyen tiszta lett a kosár...

Kovács Ervin, premontrei szerzetes nyomán

PROGRAMOK

<i>December 2–23., minden hétköznap</i>	– Roráté szentmise utána kalács, tea, közös játék a gyerekeknek
<i>December 14., 16.00</i>	– Munkatársi vacsora
<i>December 22., 16.00</i>	– Mindenki karácsonya
<i>December 23., 19.00</i>	– Misztrál karácsonyváro koncert
<i>December 24., 16.00</i>	– Pásztorjáték
<i>December 24., 24.00</i>	– Éjféli szentmise
<i>December 25–26.</i>	– Ünnepi szentmisék: SZENTÉV KEZDETE
<i>December 29.</i>	– Szent Család vasárnapja
<i>December 30.</i>	– Előszilveszter a fiataloknak
<i>December 31., 18.30</i>	– Hálaadás
<i>December 31., 23.45</i>	– Szentségimádás, újév köszöntő
<i>2025. Újév január 6.</i>	– Vízkereszt
<i>Január 22–23.</i>	– Ökumenikus imnapok
<i>Január 26., 16.00</i>	– „Élő kövek” katekézis
<i>Február 9–16.</i>	– Házasság hete
<i>Február 22., 15.00</i>	– Hittanos farsang
<i>Február 23., 16.00</i>	– „Élő kövek” katekézis
<i>Március 5. hamvazószerda</i>	– Nagyböjt kezdete
<i>Csütörtökönként 19.00 órától</i>	– Nagyböjti lelkigyakorlat a közösségi házban

Túrmezei Erzsébet

HÁLA

*Uram, a szívem háladalba fog:
Megköszönök Neked minden napot,
Melyen szereteted érezhetem,
Minden parányi fényt az életen,
Minden vigaszt sivatag-út alatt,
Minden mosolygó, meleg sugarat.*

*Vihart ígérők bár a holnapok,
Te vagy, aki a szívem biztatod!
Ha ma egy porszem terhet hordozok,
Talán Te holnap le is oldozod!
Hogy adjak hálát, hogy te szüntelen,
Amerre járok, ott vagy énvelem?*

*Minden kicsiny madárka énekét,
Minden bajt, mely Hozzád visz közelebb,
Minden nyugalmas percemet,
Tovasuhanó minden felleget,
Cseppecske boldogságot, örömet
Ujjongó háladalban köszönök!*

*Minden egyes meleg tekintetet,
Minden egyes virághintő kezét,
Minden testvérszívet, felém verőt,
Közösen hívó, hordozó erőt:
Mindezt az üdvöt itt és odafönn
Köszönöm! Mindörökké köszönöm!*